

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. vasario 17 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Andžej Maciejewski, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2021 m. vasario 8 d. gautu **ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „SIV Grupė“** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. lapkričio 5 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Ieškovė uždaroji akcinė bendrovė „SIV Grupė“ padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. lapkričio 5 d. nutarties civilinėje byloje pagal ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „SIV Grupė“ ieškinį atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Pirklių klubas“ dėl nuosavybės teisės pripažinimo ir atidalijimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (**CPK** 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (**CPK** 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK** 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto** pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskūstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde teigiama, kad teismai konstatavo, kad ginčo atveju statinio rekonstrukcijos eigoje naujas daiktas nebuvo pagamintas, nes pastato rekonstrukcija nėra naujo statinio statyba ir savo išvadas grindžia Lietuvos Respublikos statybos įstatymo nuostatomis. Taigi, teismai naują daiktą prilygino ir traktuoja tik kaip naują statinį, nors Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir **CK**) 4.1 straipsnyje įtvirtinta daikto sąvoka yra ženkliai platesnė, o **CK 4.47 straipsnio 4 dalis** nustato, kad nuosavybė gali būti įgyjama naujo daikto sukūrimu. Teismo išvados, kad rekonstrukcijos eigoje negali būti sukurti nauji daiktai, yra nepagrįstos, kadangi ieškovė ir neteigia, kad sukūrė naują statinį, o **CK 4.47 straipsnio 4 dalis** ir nenustato, kad tik sukūrus naują statinį nuosavybė gali būti įgyjama, yra numatytas naujo daikto sukūrimas. Taigi, galima teigti, kad naujų patalpų sukūrimas taip pat yra naujo daikto sukūrimas, kuris sudaro pagrindą nuosavybei įgyti. Teismo išvados neatitinka ir kasacinio teismo praktikos, nes Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. birželio 7 d. nutartyje civilinėje byloje **Nr. 3K-3-268/2011** konstatuota, kad statinys kaip nekilnojamasis daiktas sukuriamas statybos būdu ar esamo daikto rekonstrukcija. Teismai savo sprendimuose ne kartą konstatavo, kad nuosavybės teisė į nekilnojamąjį daiktą gali būti įgyjama statybos procese pastatant naują statinį arba dėl pastato kapitalinio remonto atkuriant statinio savybes arba pagerinant iš esmės, taip padidinant statinio vertę. Ginčo atveju buvo iškasti rūšiai, taip pat padidintas pastato patalpų plotas – sukurtos naujos esamo statinio dalys – naujos patalpos, kurios atskirai gali būti registruojamos kaip savarankiški nekilnojamojo turto objektai, todėl manytina, kad naujų patalpų sukūrimas yra taip pat naujo daikto pagaminimas. Teismai konstatavo, kad ieškovė nepagrįstai teigia, jog perleidusi nuosavybės teises atsakovei į visą rekonstruojamą pastatą, pasiliko sau nuosavybės teisę į rekonstrukcijos metu padidėjusį patalpų plotą, nes tai nebuvo aptarta nekilnojamojo daikto pirkimo pardavimo su atpirkimo teise sutartyje. Teismai nevertino pačios nekilnojamojo daikto pirkimo pardavimo su atpirkimo teise sutarties esmės, paskirties, daikto pardavimo kainos, jos panaudojimo ir ieškovės ketinimų sudarant sutartį. Teismai nevertino, kad net ir sudarius sutartį bei perleidus daiktą nuosavybėn atsakovei, ieškovė liko statytoja, valstybinės žemės nuomininke, toliau investavo savas pinigines lėšas, mokėjo mokesčius, daikto pardavimo kaina buvo ženkliai mažesnė nei rinkos kaina. Taigi, ieškovė iš esmės elgėsi su daiktu taip, lyg jis nebūtų išėjęs iš ieškovės nuosavybės, nes pagal sutarties esmę ir šalių ketinimus daiktas turėjo grįžti ieškovei, jai realizavus atpirkimo teisę. Būtent dėl šių priežasčių daiktas/jo perleidimas labiau atitiko ieškovei suteiktos paskolos užtikrinimo funkciją, dėl ko nekilnojamojo daikto pirkimo pardavimo sutartyje su atpirkimu nebuvo aptariami jokie padidėję plotai, naujai sukurtos patalpos, nebuvo aptariami patalpų pasidalinimo klausimai, nes šalys sutarties sudarymo metu iš esmės tarėsi dėl paskolos su užtikrinimu, o ne dėl nuosavybės perleidimo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina **CPK 346 straipsnio 2** dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Kasaciniame skunde

neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagrįsti kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais apie nukrypimą nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos nepagrindžiamas nurodomos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos ryšys su skundžiamais teismų procesiniais sprendimais bei nepagrindžiama, kad teismų praktika nurodytu klausimu yra nevienoda.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyti priimti ([CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai](#)).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350 straipsnio 4 dalis](#)).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti už ieškovę žyminį mokestį sumokėjusiai D. V. (į. k. (duomenys neskelbtini)) 1 290 Eur (vieno tūkstančio dviejų šimtų devyniasdešimties eurų) dydžio žyminį mokestį sumokėtą 2021 m. vasario 5 d. Swedbank banke.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Andžej Maciejevski

Gediminas Sagatys

Algirdas Taminskas